

Sidebane for at være af en meget underordnet Betydning i Sammenligning med Sydstambanerne. Iblant Andet vil jeg gjøre opmærksom paa, at det er forudsat, at, forsaavidt en saadan Localbane skulde bygges, de nærmest interesserede Egne, Rosland-Falsters Stift, da kom til at udrede for sig alene samtlige Udgifter ved Jordafstaaelsen. Her maa jeg gjøre en lille Bemærkning ligeoverfor, hvad den ærede Ordfører udtalte om dette Endringsforslag, at det ganske vist har været min Mening, at, dersom Expropriationsudgifterne ved denne Bane skulde bæres af de Egne, der ere nærmest interesserede i Banen, skal Falster ligesaa fuldt være sin Deel som Rosland sin. Jeg troer, at dette vil være fuldkommen forsvareligt, naar man seer hen til, at Falster vil faae sin locale Bane gratis, idet den udgjør en Deel af det, som jeg tillod mig at betegne som den sydlige Stambane. Hvorvidt Fordelingsnormerne ere heldigt valgte, skal jeg foreløbig ikke udtale mig om. Det er det høitærede Thing vel bekendt, hvilke overordentlige Vanskeligheder der ere forbundne med at træffe en nogenlunde billig Fordelingsnorm for deslige Udgifter, ligesom ogsaa, at det hidtil ikke er lykkedes at finde en passende Fordelingsnorm, og endnu mindre at faae den gennemført for Jernbaneanlægget i Sjælland, skjøndt det er bestemt ved Lov. Den øvrige Deel af den foreslaaede Uddeling af Foretagendet er jo af meget ringe Betydning; det er jo egentlig kun den eventuelle Hestebane fra Helsingørs Banegaard til Helsingørs Havn. En saadan Tilføining kan det dog ikke antages, at det ærede Thing har Noget imod. Forudsat, at den nye store Havn ved Helsingør skulde blive bygget, hvad jeg har al Grund til at antage, vilde vistnok et saadant Havnespor være af stor Betydning ogsaa for Banen. Den ærede Ordfører har bemærket, at jeg ved Siden af denne Omhu for Helsingør har overseet, at der var andre Punkter, hvor Banen stod i Forbindelse med Byer med Havne, der kunde trænge til lignende Anlæg. Jeg har ikke overseet dette, men jeg har antaget, at saadanne Anlæg maatte gaae ind under Regjeringens almindeligt betingede Ret til at approbere Jernbaneanlæg. Jeg betragter et saadant Sidespor fra en Jernbane i den Grad som en indtegrerende

Deel af Jernbanen, at jeg ikke vilde have nogen Betænkelighed ved, naar Jernbaneplanen tillige omfattede et Hestespor til Nykjøbing eller Nakskov Havn, da at betragte mig som bemyndiget til at approbere dette samlet med det øvrige Jernbaneanlæg. Den ærede Ordfører har forlangt særskilt Afstemning over Endringsforslaget under Nr. 7. Jeg skal indrømme, at det kun har været min Tanke at ville fordrø, at Jernbaneselskabet skulde bære Omkostningerne ved Statens Tilshyn med selve Anlægget af Banen, et Tilshyn, som det vil være det ærede Thing bekendt, at man ikke har for meget godt Kjøb; denne Forbring synes mig at være meget rimelig. Jeg har derimod ikke tænkt, at det skulde eller kunde forstaaes, som om denne Forpligtelse skulde paalægges Selskabet med Hensyn til det vedvarende Tilshyn, som ikke staaer i Forbindelse med Anlægget, men med Driften af Jernbanen. Skulde der være nogen Misforstaaelse mulig i saa Henseende, vil denne jo meget let kunne fjernes ved efter Ordet „Anlæg“ at indskyde: „under Banernes Bygning“; i ethvert Tilfælde er dette en Rettelser, som det vil være meget let at indbringe. Søvrigt maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at saa ganske eksempelst er det dog ikke, at Driftselskaber selv bære Udgifterne ved Regjeringens Control, ikke alene med Anlægget, men ogsaa med Driften. Vi have idetmindste noget lignende ved det jydsk-syenske Jernbaneselskab, idet der er en Bestemmelse om, at Driftselskabet udreder en vis Deel til Controlsen; selvfølgelig de $\frac{1}{10}$ bære vi selv, og den ene Tiendedeel Selskabet, men Selskabet har allsaa dog sin Deel at bære. — Med det Endringsforslag, som er stillet under Nr. 9, har Hensigten kun været en Lydeliggjørelse; der skulder sig ingen Realitetsforandring deri. — Hvad de to Endringsforslag under Nr. 10 og 12 angaaer, da har jeg ingenlunde overseet, at der i disse er fordrøet en Tillid til Regjeringen, som langt overstrider det Sædvanlige; dette gjælder i mine Tanker i endnu høiere Grad om Endringsforslaget under Nr. 12, hvor der staaer: „under saadanne Vilkaar, som Indenrigsministeriet maatte ansee for betryggende for Statens Interesser“, end om Udtrykket i Endringsforslaget under Nr. 10: „efter Ministeriets Skjøn“,